

Μιά ώρα με τον νικητή του Μαρα-
θωνείου δρόμου εις τὸ Ζάγκρεμπ

ΑΙ ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ

Μαζὺ με τὸ ἀθλητικὸ καὶ φίλαθλο κοινόν, ποὺ ἀγωνιωδῶς περιμένε τοὺς ὑπολοίπους συντελεστὰς τῆς ἀθλητικῆς δόξης τῆς Ἑλλάδος, βρισκόταν τὴν παρελθούσῃ Πέμπτῃ, στὸ σταθμὸ τῆς Λαρίσης καὶ ὁ συμπαθὴς Βαλκανιονίκης μας Σ. Κυριακίδης.

Τὸ πρωῒνο, ἢ «Ταχεῖα» πάντοτε, εἶχε μίαν ὥραν καθυστέρη-

νὰ μὴν ἀσχοληθῆ με τὸν Κυριακίδη, ὅλοι με λαχτῆρα ζητοῦν νὰ τὸν γνωρίσουν ἀπὸ κοντὰ καὶ ὄνειρεύονται νὰ τοῦ σφίξουν τὸ χέρι.

Τὴν παρελθούσῃ Κυριακῇ, γυρίζοντας ἀπὸ τὰ Β'. «Πάτριαι μία κυρία, ποὺ ἔτυχε νὰ συνταξιδεύῃ στὸ ἴδιο αὐτοκίνητο τῆς Κηφισιάς με τὸν Κυριακίδη μόλις βεβαιώθηκε γιὰ τὴν ταύ-

Ὁ δοξασμένος Μαραθωνοδρόμος Κυριακίδης

ρήσιν, ὅλοι λοιπὸν ὅσοι εἶχαν τὴν εὐτυχία νὰ βρίσκονται γύρω στὸ Κυριακίδη, ἄρχισαν νὰ τὸν συζητοῦν καὶ κἀνοντάς τὸν κέντρον τοῦ ἀπηύθυναν διαφόρους ἐρωτήσεις, στίς ὁποῖες ἦταν ὑποχρεωμένος ν' ἀπαντᾷ.

Εὐγενής, τυπικός, καὶ ἤρεμος διετύπωνε κάθε του σκέψι ἀργά-ἀργά, ἐν ἀντιθέσει με τὴν ταχύτητα τῶν ποδιῶν του.

Εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας με τὸ βλέμμα ποὺ θὰ ρίξῃ κανεὶς σ' ἓνα περίπτερο, θὰ ἀντικρούσῃ τῆ λεπτῇ του φυσιογνωμία, με τὸ ἀγνὸ καὶ συμπαθητικὸ χαμογελὸ του, πάνω σ' ἓνα κλισιὸ μίᾳς ἐφημερίδος.

Δὲν ἔχει μείνει Ἑλλήν. ποὺ

τότητά του, τὸν πλησίασε τοῦ σφιξε θερμὰ τὸ χέρι καὶ τὸν ἐβεβαίωσε πὺς ἰερώτερη στιγμή, ἀπὸ τὴν ἀγγελία τῆς νίκης του δὲν γνώρισε περισσότερο δὲ εὐτυχίῃ σύμπτωση καὶ μεγαλειότερον ἐνθουσιασμό, δὲν θὰ σταθῇ τίποτε ἰκανὸ νὰ τῆς παρέξῃ, ἀπ' αὐτὴ τὴν ὀλιγόλεπτη συνάντησι μαζύ του.

Εἶναι πολὺ φυσικὴ καὶ ἀπόλυτα δικαιολογημένη ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ πόθος τῶν Συλλόγων νὰ κατορθώσουν νὰ τὸν πάρουν.

Ὅλοι τὸν ὄνειρεύονται ἀθλητῇ τους καὶ διακριτῶς γράφονται ψευδεῖς φανταστικαὶ ἀγγελίαι

(Συνέχεια εἰς τὴν ημ. 6σελίδα)